

Fra LaRouche-bevægelsen 19. nov. 2014: Skub Obama ud over kanten for at bane vejen for Verdenslandbroen

EIR står umiddelbart foran udgivelsen af den længe ventede specialrapport om Verdenslandbroen. Dette 370-siders store dokument er en køreplan for en global, videnskabelig og økonomisk renæssance over de næste 50 år, som dækker alle kontinenter, samt menneskehedens udenjordiske forpligtelse (rumfart).

Præsident Obama er opsat på at bruge sin sidste tid i embedet på at ødelægge, hvad der er tilbage af USA. Han satser på en racekonfrontation gennem Justitsministeriets fortsatte provokationer omkring hændelsen i Ferguson, Missouri og den verserende sag, hvor et nævningeting skal afgøre, om der skal rejses tiltale mod en politibetjent for at have skudt en ung, sort mand ihjel.

Endvidere satser Obama på at udstede en forfatningsstridig, eksekutiv ordre – uden om Kongressen – der vil give fem millioner illegale immigranter lov til at blive i USA – ikke, fordi han kerer sig om deres velfærd, men fordi det yderligere vil udløse socialt kaos og fremme hans satsning på et eksekutivt diktatur.

Obama har også grundigt forstyrret generalstabschefernes plan til besejring af Islamisk Stat og gjort det til noget værre rod, som kunne føre til amerikanske tab under kamphandlinger. Som en førende demokrat har advaret om, hvis blot én tilfangetaget, amerikansk soldat skulle blive halshugget af

Islamisk Stat – ligesom 30 tilfangetagne syriske soldater blev det – så ville det være det samme som et 11. september for Obama. Obama har, som senator Tim Kaine advarede om i en tale for nylig, allerede overskredet falddatoen iht. Resolutionen om beføjelse til at føre krig, og hver dag, der går, er USA engageret i ulovlig krigsførelse i Irak og Syrien.

Denne mand er alt det, som Lyndon LaRouche advarede om så tidligt som i april 2009: Obama lider af alvorlige, narcissistiske personlighedsforstyrrelser, og han tager imod ordrer fra London via Chicago Mercantile Exchanges chef-barnepige, Valerie Jarrett.

Det amerikanske folk afgav en rungende stemme for Obamas politiske afsættelse gennem en rigsretssag den 4. november, og der er, blandt mange demokrater såvel som republikanere, en udbredt og voksende erkendelse af, at Obama må smides ud af embedet – nu.

Spørgsmålet er, om de førende demokrater i Kongressen, og andre, har det fornødne mod til at skride til handling nu – før USA fremprovokerer en global krig, hvor man ikke mere kan vende om.

Selve Obamas britiske kontrollører er ved at gå amok over den kendsgerning, at Rusland, Kina, Indien og de andre lande i BRIKS og deres allierede er godt i gang med at etablere et nyt paradigme med globalt samarbejde og videnskabeligt og økonomisk fremskridt. APEC- og G20-topmøderne, som netop er afsluttet, sætter de to paradigmer i stærkt relief: den britiske premierminister David Cameron var anfører for et nederdrægtigt gruppeangreb imod den russiske præsident Vladimir Putin, hvor han sidestillede dennes handlinger i Krim med nazisternes. Obama (USA), Merkel (Tyskland) og Harper (Canada) fulgte trop, idet Merkel holdt en tale i Sydney i mandags, som var det mest sindssyge angreb på Rusland, som er blevet holdt af nogen tysk statschef i efterkrigstiden. Man udfører større operationer til destabilisering af BRIKS-

regeringerne i Sydafrika og Brasilien efter »farverevolutions«-modellen, og også Mexico er på listen over mål, fordi præsident Pena Nieto vovede at overskride Obamas ordre om at holde sig væk fra Kina og APEC-topmødet.

Sæt disse sindssyge provokationer i kontrast til den rungende velkomst, som blev den kinesiske præsident Xi Jinping og den indiske premierminister Narendra Modi til del i Australien.

Alle disse desperate handlinger er på forhånd dømt til undergang. I en tale i går, tirsdag, til Den russiske Folkefront, gjorde præsident Putin det klart, at Rusland ikke vil bøje sig for Vestens trusler og pres. Både Rusland og Kina er i gang med at forberede sig til eventuel krig, der fremprovokeres af NATO og Londons Obamaregering. Chefen for det russiske luftvåben er i New Delhi i denne uge samtidig med, at den russiske forsvarsminister Shoigu er i Beijing for yderligere konsultationer omkring det russisk-kinesiske strategiske og militære partnerskab.

Denne krigsfare kan udelukkende kun standses ved, at Obama fjernes fra magten og ved, at USA vender tilbage til sit historiske standpunkt gennem fuldt ud at gå ind for BRIKS og relaterede initiativer, for et nyt paradigme for samarbejde. Som præsident Xi Jinping gjorde det klart i Beijing under APEC-topmødet, så er den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) åben for alle – inklusive USA.

EIR står umiddelbart foran udgivelsen af den længe ventede specialrapport om Verdenslandbroen. Dette 370-siders store dokument er en køreplan for en global, videnskabelig og økonomisk renæssance over de næste 50 år, som dækker alle kontinenter, samt menneskehedens udenjordiske forpligtelse (rumfart).

Kampen om USA's sjæl er en kamp om at afsætte Obama og satse på Verdenslandbroen. Det er en kamp, som kan og skal vindes. Obama er færdig, briterne ligeså.

Fra LaRouche-bevægelsen 18. nov. 2014: Kina har kurs mod Kepler

17. nov. 2014 – Vi befinder os i en interessant situation. Det internationale system er ved at bryde sammen, selv om det godt kunne reorganiseres, så det fungerede. Rusland, Kina, Indien og de andre BRIKS-nationer, og BRIKS' allierede nationer, befinder sig allerede i virkeligheden, men USA befinder sig i den totale uvirkelighed, dets regeringsstruktur er umulig. I Europa – Spanien, Portugal, Italien og snart også Frankrig er bankerot; kun Tyskland fungerer fortsat i nogen grad.

For på en eller anden måde at genoprette den amerikanske regering til at fungere på et sundt grundlag må vi droppe det fascistiske Republikanske Parti, og også droppe Obama. Når vi har gjort det, vil vi være i stand til at bringe USA ind i en international organisation af nationer, der samles omkring Kina, Putins Rusland, Indien, en stor del af Sydamerika og andre nationer. Når USA først har kæmpet sig vej ind i denne sammenslutning, er der håb om, at vi kan se et nyt system på denne planet. Snarere end blot at være separate nationer, vil nationer fortsat fungere, men som allierede omkring et fælles formål, allierede, der kæmper for at samle sig i en højere grad af funktionel overenskomst. Når vi først sætter os selv på denne kurs mod et nyt system på planeten, vil alting tendere mod at gå godt. Vi vil være i stand til at gå over til et system på planeten, som opfylder menneskehedens krav generelt.

Det, der er vigtigt, men som er lidet forstået, er, at dette vil blive opfyldelsen af Keplers koncept. I fremtiden vil

mennesket ikke fungere som et dyr (ulig visse republikanere), og vil heller ikke basere sig på aritmetik og matematik – nej! Menneskeheden er baseret på principper, der ligger i de højere former for organisation af planeten. Vi må skrotte matematiksystemet, som det bruges nu, og gå over til dets korrekte erstatning, hvilket var Keplers implicitte budskab. Vi må leve på Jorden i overensstemmelse med dette system, og det vil udgøre hele forskellen.

Alting venter; det eneste, vi behøver, er viljen og kraften til at gennemføre denne forandring. Vi må blot fuldføre det.

Republikanerne tror på slaveri. Deres rolle er et system med slaveri. Mange af den slags republikanere siger, »Lad os få indskrænket den menneskelige befolkning! Lad os være de rige og have al magten og autoriteten til at gøre det.« De er resultatet af den amerikanske økonomis og praksis' moralske degeneration, siden begyndelsen af 1980'erne. Vi må kæmpe for at komme af med det Republikanske Parti, som det er i dag; det er et slavesystem. De ønsker total magt over rettighederne, eller ikke-rettighederne, hos resten af folket. Det er, hvad vi må bekæmpe. Det må folk lære – med deres næver!

Vi befinder os ved et punkt, hvor Kina bevæger sig ud i rummet hen imod det faktiske Kepler-niveau. Så vil vi få en anden opfattelse af menneskeheden. En opfattelse, der spænder fra Cusa over Kepler til Leibniz – anti-Zeus-opfattelsen. Vi behøver rigtige mennesker, der er fri af Zeus, og som har rigtig musik og rigtig poesi. Udviklingen fra Cusa og til Leibniz var grundlaget for kampen hen imod en humaniseret form for menneskelig eksistens. På den ene side er alle de rædsler, som vi står overfor. På den anden side fører Kinas arbejde med sit rumprogram til Kepler-systemet. Fra at blive behandlet som et dyrelignende væsen, bliver mennesket til mennesket med lidt mindre behåring, for hvem det nu er blevet muliggjort at være menneske.

Kina har kurs mod Kepler; det er dér, vi skal hen. Det er

idéen; vi må forstå og virkeliggøre denne idé.

**RADIO SCHILLER den 17.
november 2014:
G20-topmødet: G7 på vej ned,
BRIKS på vej op**

**Fra LaRouche-bevægelsen 17.
nov. 2014:
Vi må være mennesker, som
skaber Solsystemet
på en ny måde**

Under sin diskussion med bevægelsens aktivister på den nationale telefonkonference i går, søndag, havde LaRouche følgende bemærkninger:

Tendensen har været at overvurdere det potentiale, som fjenden

repræsenterer. Faktisk er fjenden bankerot, og vi vil ikke tage os af disse vore fjenders bankerotte forhold, inklusive republikanere. Det vigtige er at komme af med dem; bare bliv af med dem. Pointen er, at der ikke er nogen gyldige aktiver i det republikanske partis hænder, for eksempel. De har ingen aktiver. Dette er blot en håndlanger-operation.

Hvad vi må gøre, essentielt, er at få en kombination af, hvad vi er ved at danne mht. det eurasiske område, inkl. Putin osv., og det, vi har i Sydamerika osv.; det er tilstrækkeligt. Vi behøver ikke disse andre fyre. Vi behøver ikke at slås med dem. Vi fejer gaden med dem, men vi vil ikke spille vores tid med et skænderi for at forsøge at håndtere dem: de er allerede bankerot! London er allerede bankerot, totalt bankerot! Så hvorfor forsøger vi at komme ind i dette område, hvor vi debatterer spørgsmål med disse kryb? For hvad de har, er væk, det er allerede væk.

Pointen er, at det planetariske system har to niveauer. Det ene niveau er det, som Putin og Kina står for. Det er det centrale punkt i det niveau. Det er der. Det eksisterer, det er etableret. Så vi behøver ikke debattere det, eller gå på kompromis med den anden side. Vi må blot forstå, at den anden side må ødelægges, må erstattes. Det er det hele.

Og at få munden fuld ved at forsøge at argumentere med disse fyre, eller true dem, eller larme op imod dem, er spild af tid. For så fungerer vore hjerner ikke; vore hjerner bliver afledt af denne form for såkaldte spørgsmål. Forlad disse spørgsmål om »enkeltspørgsmål«. Glem dem! Vi må vende om og droppe disse fyre. Vi ønsker at droppe dem. Vi ønsker at droppe det Republikanske Parti. Se, det er en vigtig ting at gøre. Drop Det britiske Imperium, det er vigtigt at gøre.

Der, hvor vores styrke ligger, er i vores forpligtelse over for visse andre nationer, som allerede er vore allierede, og som inkluderer Rusland og Kina, som inkluderer disse andre lande i BRIKS, som vi har med at gøre. Det er, hvad vi ønsker

at holde os til. Lad være med at blive viklet ind i en hed retorik om, hvad fjenden laver. Fjenden er dømt til undergang. Lad være med at involvere din hjerne med fjendens problemer.

Der er spørgsmål her, som de fleste af vore medlemmer ikke er stoppet op for at forstå. De har ikke forstået, hvad disse principper er, og derfor blokerer de disse ting, ved at forsøge at lave støj, lave kast, positioner, når de ikke indser, hvad vi allerede repræsenterer, og hvad vi allerede har. Det er, hvad vi behøver. Hold op med det her retoriske spil. Det retoriske er værdiløst, eller næsten værdiløst.

Det, vi må gøre, er at organisere, hvad vi må organisere, ikke, hvad vi skal gøre for at banke fjenden. Vi har vore allierede, så lad os holde os til vore allierede. Glem alt det bras ...

Der er to ting, som vi må håndtere, de seriøse ting, som Kina repræsenterer med sit rumprogram, deres generelle rumprogram. Det er vigtigt. Det kinesiske program for udvikling af rummet er blandt de vigtigste spørgsmål på planeten, for planeten, netop nu. Der er andre, tilsvarende spørgsmål. Og der er også spørgsmålet om solsystemet, Kepler-systemet. Vi vil ikke [i fremtiden] benytte den form for instrumenter, som hidtil har været populære blandt mennesker, for de har været tilbage. Vi vil ikke føre mennesket ind på en tilbagestående rute af den type, som de hidtil har tenderet mod at involvere.

Man må se på Kepler. Hvis man ikke er bevidst om Kepler-spørgsmålet, hvis man ikke er bevidst om forskellen, hvad det er, der er foregået med Kinas rumprogram – det er det fremskudte grænseområde. Det er de ting, som kommer til at skabe fremtiden. Og at uddanne folk i disse idéer er det, som er vigtigt. Disse spørgsmål er det, som skal fremlægges. Dette er nye spørgsmål, ikke ordsqualder. Glem ordsqualderet!

Vi må tage en form for koldblodig, effektiv terapi, som ikke er baseret på at sprænge ting bort, sprænge ting indadtil. Vi

må være mennesker, som vil skabe solsystemet på en ny måde, sådan, som Kina nu forsøger at gøre, og er i færd med at gøre med deres rumprogram. Det er den slags ting, som er vigtige.

Glem de gamle spørgsmål. Lad være med at spille jeres vejr på at skændes med disse gamle slyngler. Jeg har nogle meget bedre spørgsmål til jer.

**Fra LaRouche-bevægelsen 16.
nov. 2014:**

**Verdens centrum er ikke USA
– Centrum er nu Kina og
Rusland**

Under diskussioner lørdag understregede Lyndon LaRouche, at, i modsætning til det vanvid, der repræsenteres af Obama, som på G20-topmødet i Brisbane, Australien, hævdede, at USA er »den eneste supermagt i verden«, så ligger planetens fremtid andetsteds. Den ligger ikke i USA eller Europa. USA er rent faktisk en systemisk fiasko. Som et resultat heraf er verdens centrum ikke USA; det er nu i Kina og Rusland. Den russisk-kinesiske relation, Putin-Kina-relationen, er afgørende.

Situationen i USA bliver værre for hver dag, der går. Republikanernes rolle er ingen velsignelse. Faktisk er det Republikanske Parti det Hitler-fascistiske parti. Demokraterne er også dårlige. De har intet mod; i stedet går de forvirrede rundt. De har ikke levet op til udfordringen fra det Republikanske Parti.

Der er ingen i USA, der beskæftiger sig kompetent med den virkelighed, som det amerikanske folk står overfor. De er alle svindlere. Og borgerne selv er tåbelige, pga. deres pragmatisme.

Den umiddelbare sammenhæng, i hvilken disse bemærkninger kom fra LaRouche, er, at det sker, samtidig med, at Rusland og Kina, blandt andre BRIKS-nationer, samt et par andre nationer i Sydamerika og andre steder, såsom Argentina og Egypten, lige nu kæmper for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, sådan, som det blev bevidnet af den nylige APEC-konference i Beijing, og på BRIKS-mødet, som netop har fundet sted i Brisbane, Australien, forud for G20-mødet. USA, under den britiske agent Obama, plus andre medlemmer af G7-slænet, er ude på at ødelægge, hvad Rusland og Kina kæmper for at skabe.

I Beijing i sidste uge fortsatte Kina og Rusland med at opbygge et konkret momentum hen imod en ny planetarisk orden, og sluttelig en ny orden i solsystemet, som er forpligtet over for den gensidige fordel for alle folkeslag, baseret på økonomisk udvikling og beherskelse af universets love, som de defineres af Johannes Kepler, til gavn for menneskeheden.

Dagens BRIKS-møde i Brisbane fortsatte denne proces, idet de fem kernelande drøftede de fremskridt, de gør, hen imod at gennemføre, og gøre operative, BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB) og Reservevalutafonden (CRA, Contingent Reserve Arrangement).

I modsætning til præsident Obama, den britiske premierminister David Cameron og andre ledere af G7, som gennemgribende har forpligtet sig til at ødelægge Rusland og Kina som hovedforhindringerne for forsat britisk imperiedominans, så har BRIKS-nationerne forpligtet sig til en inkluderende politik med skabelse af fred baseret på udvikling, en udvikling, som har det kinesiske måneprogram som sin drivkraft.

I stedet for at tage BRIKS-politikken til sig, har Obama og

Cameron, blandt andre, forsøgt at bruge G20-topmødet til at prøve at kue Putin, i særdeleshed, fordi Rusland under hans lederskab har nægtet at kapitulere over for det nazistiske kup, som Obama og EU har gennemført i Ukraine.

Blandt den flok gæs, som har udset Putin som deres målskive, finder vi den tyske kansler Angela Merkel. Hendes politik med at forfølge den britiske, anti-russiske politik, som er i modstrid med Tysklands faktiske interesser, sagde LaRouche, er netop nu en af de største trusler til Europa.

Under disse omstændigheder kan kun en fundamental, revolutionær forandring i USA sikre, at den fremtidens gave, som Kina og Putin repræsenterer for menneskeheden, ikke bliver bortødslet og ødelagt. Kun, hvis Kina og Rusland støttes i deres bestræbelser af politiske kræfter i USA sådan, som Lyndon LaRouche insisterer på, kan en katastrofe undgås, og kan menneskeheden opfylde sin skæbne.

Interview med Helga Zepp-LaRouche i China Radio International efter APEC-mødet,

udsendt 12. nov. 2014

Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, gav et interview den 11. nov. til China Radio International, Kinas engelsksprogede radiotjeneste, om de nye udsigter for menneskeheden, som er blevet åbnet op af Kinas lederskab i det nys afsluttede APEC-topmøde i Beijing. Interviewet blev sendt den 12. november.

CRI: Præsident Xi sagde i sin tale, at FTAAP [Free Trade Area of the Asia Pacific] kunne være med til at løse nogle af de problemer og udfordringer i den regionale, økonomiske vækst. Er De enig?

HZL: Ja. Jeg mener, at det er til stor gavn for Asien og Stillehavsområdet, men jeg vil gerne understrege, at fordelene ikke kun er regionale. For det, der netop er sket, er en inspiration for hele verden, især fordi USA og Europa har langt alvorligere, økonomiske problemer, end de officielt anerkender. Og i en verdenskrise som den, vi har lige nu, er det ekstremt vigtigt ikke at være partisk, men altid at have den tilgang, som præsident Xi Jinping har, når han siger, at løsninger på verdens problemer må være inkluderende. Det er den tilgang, man har med Den nye Silkevej og Den maritime Silkevej, og i denne forståelse mener jeg, at det, APEC har opnået, virkelig kunne være en model for, hvordan problemer i hele verden kan løses.

CRI: Lederne af APEC blev ved mødets slutning enige om, at en forundersøgelse ville tage to år frem til slutningen af 2016. Så kunne De føre os igennem processen? Og hvad går undersøgelsen ud på? Koordinering, eller hvilken slags »gennemførlighed« er det, vi har for os her?

HZL: Hvis jeg skal sige, hvad jeg mener, så er to år meget lang tid. Jeg tror ikke, verden vil vente i to år, indtil en sådan forundersøgelse er klar. Jeg mener derfor, at det bør

tilrådes at forberede handling langt hurtigere. For ser De, TBTF-bankerne (altså de banker, som er 'for store til at lade gå fallit', -red.) i det transatlantiske område kan krakke, hvornår det skal være. Derfor er det vigtigt at have noget at sætte i stedet for dette tilfældes skyld. Det tager selvfølgelig meget længere tid, før handelsforbindelserne i APEC-landene er udarbejdet, men jeg mener, at de andre instrumenter, som Kina har promoveret, AIIB, Den nye Silkevej og Den maritime Silkevej, disse ting bør påbegyndes omgående. Jeg mener, momentum er meget vigtigt, og detaljerne i handelsforbindelserne kan udarbejdes hen ad vejen.

CRI: Hvorfor tror De, at forundersøgelserne er planlagt til at stå på i to år? Mener De, at det var et kompromis mellem Kina og USA? For de har jo konkurrerende frihandelsaftaler i spil, ikke sandt?

HZL: Jo, men jeg mener, at dette APEC-topmøde har vist, at FTAAP helt afgjort har vundet momentum, for det står klart, at fleste lande i det asiatiske Stillehavsområde er gået med i den. Konkurrencen er der stadig, men selv præsident Obama følte sig nødsaget til at sige, at TPP (Trans-Pacific Partnership) er et skridt på vejen til FTAAP. Så jeg mener, at den kinesiske model afgjort har vundet momentum.

CRI: Så selv inden mødet mellem lederne havde USA allerede udelukket et gennembrud for TPP. Og FTAAP har vundet momentum. Mener De, som nogle har sagt, at FTAAP har bortledt opmærksomheden fra TPP?

HZL: Ja, og det er også meget tydeligt hvorfor, for tidligere nationale sikkerhedsrådgiver Tom Donilon sagde, at hvis man blev enig om TPP, så ville det betyde, at USA kunne skrive reglerne for verdensøkonomien i de næste hundrede år. Det er ikke noget, de fleste lande ville ønske, de var en del af. Og selv det amerikanske Peterson Institute, som er almindelig anerkendt som ikke værende venligtsindet over for Kina, foretog en sammenligning og sagde, at FTAAP ville bringe

fordele for alle deltagere, alt imens TPP massivt ville reducere Kinas handel. Så jeg mener, at den kendsgerning, at FTAAP helt bestemt er ved at blive den mest attraktive model, virkelig er en stor succes.

CRI: Det var også interessant, at den japanske premierminister Shinzo Abe overraskende udstedte en offentlig erklæring til støtte for FTAAP. Ser De dette som et positivt tegn for den mulige aftale, eller er dette et fingerpeg om, at båndene mellem Japan og Kina er ved at tøjle op?

HZL: Drøftelserne er naturligvis et vigtigt gennembrud, men jeg tror vi først må se, hvordan det udvikler sig, for dette var blot en begyndelse. Det er indlysende vigtigt, at Kina og Japan arbejder sammen, for alternativet er ikke acceptabelt. Men nu må vi i praksis se, om Japan holder sig til sin nuværende forfatning og standser tendensen mod atter at militarisere landet. Hvis de holder sig til forfatningen, er det godt. Men at dømme ud fra billederne synes mødet ikke at have været særlig hjerteligt. Så der er stadig lang vej igen.

CRI: Giver påbegyndelsen af denne forundersøgelse af FTAAP Japan magt i forhold til USA i deres forhandlinger om TPP?

HZL: Jeg tror realistisk set, at hvis Japan handlede i sin egen interesse, så arbejdede det langt tættere sammen med Kina og de andre asiatiske nationer. For Japan er bare en ø, de har ikke mange råmaterialer, så deres levestandard er afhængig af fremskridt inden for højteknologi, så de kan kun have fordel af at samarbejde med Kina, og de har også brug for et marked og et investeringsområde, osv. Så jeg mener, at Japans egeninteresse ligger i samarbejde med Asien.

CRI: Forud for dette møde talte man om, at APEC var ved at glide ud som en ubetydelig organisation, men med den vægt, som Kina har lagt på konferencen i år, med FTAAP og de andre bebudelser og aftaler, som er indgået på sidelinjen, mener De så, at vi under Xi Jinping begynder at se, at Kina kommer frem

som en mere energisk, global spiller med selvtillid?

HZL: Ja, absolut. Jeg mener, at Kina allerede har taget førerskabsrollen i verden, hvis man ser på de forskellige politiske tiltag, som er fremkommet under Xi Jinping; jeg har allerede nævnt Den nye Silkevej, som er fantastisk, og Den maritime Silkevej, AIIB, og nu er der også Den nye Silkevejs Udviklingsfond med 40 mia. dollars. Og nu er der FTAAP.

Men det vigtigste er Kinas måneprogram, som er en revolution i sig selv. Med Yutu og Chang'e-3 og Chang'e-5T1 er karakteren af den menneskelige eksistens allerede forandret, fordi programmets mål er eventuelt at udvinde helium-3 på Månen til fusionsprogrammet på Jorden. Alene dette program er i færd med at skabe en ny kraft i universet. Og det repræsenterer også hovedhjørnestenen i kinesisk økonomi, fordi det udgør en videnskabelig drivkraft.

Netop nu er det kinesiske rumprogram den største impuls til forbedring af menneskets magt over planeten og længere ud i universet. Så jeg mener, at det, Kina gør i øjeblikket, virkelig giver stor grund til optimisme, som kan trække andre dele af verden, som befinder sig i en vanskeligere omstændighed, ud af denne.

CRI: Helga, mange tak for at være med hos os.

Rosettamissionens Landingsmodul Philae lander

på kometoverflade

12. nov. 2014 – For første gang er et rumfartøj landet på overfladen af en komet for at tage dette primitive himmellegeme i Solsystemet i øjesyn, in situ og på nært hold. Kort før kl. 11, Eastern Standard Time, modtog det Europæiske Rumagenturs kontrolcenter i Darmstadt, Tyskland, bekræftelse på, at Philae-landingsmodulet var sikkert ankommet til overfladen af Komet 67P/Churyumov-Gerasimenko. Da Philae skiltes fra sit moderfartøj, tog Rosetta fotografier af Philae, der bevægede sig væk mod kometens kerne. Det tog syv timer for Philae at nå overfladen, idet den ankom i et meget adstadigt »spadsere«-tempo på 1 meter pr. sekund. Landingsmodulet, som er på størrelse med et køleskab, vil bruge sine medfølgende videnskabelige instrumenter til at analysere kometens kemiske sammensætning, samt tage billeder. Philae skal efter planen bore ned i kometens kerne, indsamle prøver og opvarme dem for at undersøge den kemiske sammensætning. Andre målinger vil afsløre information om de mekaniske og elektriske egenskaber og strukturen hos dette primitive himmellegeme. Man mener, at frosne kometer var donorer af det vand, som findes på Jorden, samt det vandis, som findes på andre planeter. Om der også er en forbindelse mellem disse himmellegemer uden for Solsystemet og livet, er ligeledes et åbent spørgsmål.

Det tog Rosetta-rumfartøjet 10 år, med en omstændelig rute, at nå kometen, som befinder sig mere end 300 millioner mil fra Jorden. I kølvandet på meddelelsen om den bemærkelsesværdige, succesfulde landing sagde ESA's leder, general Jean-Jacques Dordain, til den overstrømmende forsamling i kontrolcentret: »Dette er et stort skridt for den menneskelige civilisation.« Han sagde, at det ser let ud, når folk sad ved kontrolbordene og ventede på data fra missionen, der har kostet 1,62 mia. dollars, men at det »i virkeligheden er summen af ekspertise og hengivenhed« i ti år, samt »hårdt arbejde«.

NASA havde beskrevet det, som Rosetta gør forsøg på at udføre, som en »latterligt vanskelig« mission. Kometkernen, som er mindre end tre mil bred, blev af Rosetta fremstillet til at have en klippeoverflade overstrøet med kampesten, med skrænter med en hældning på op til 60 grader. De første rapporter siger, at Philae sank et par inches ned i kometens overflade efter landing, så der er tilsyneladende et lag af blødere materiale oven på klipperne. Forskere rapporterede, at harpuner på landingsmodul, som var designet til at fastgøre det til kometen, ikke blev affyret. Man vil muligvis forsøge at affyre dem igen for at sikre, at landingsmodul er forankret til overfladen.

Rosetta vil sende data tilbage til Jorden fra Philae via NASA's Deep Space Network. Landingsmodul forventes at operere i omkring 2,5 dage, og Rosetta-kredsløbsmodul, som rummer 11 videnskabelige instrumenter (tre af disse har NASA bidraget med), vil flyve med kometen i hele næste år.

**Fra LaRouche-bevægelsen 13.
nov. 2014:**

**Hele verden ved, Obamas magt
er svækket**

**– Nu skal han fjernes fra
magten**

Lyndon LaRouche vurderede i dag den globale situation i kølvandet på APEC-topmødet i Kina og erklærede, at Obama og briterne er ved at miste muligheder og befinder sig på en

glidebane mod fiasko på alle fronter. Alting går nu i en anden retning. Og denne udvikling imod Obama, både på hjemmefronten og internationalt, går kun hurtigere efter det amerikanske midtvejsvalg, tilføjede LaRouche. Alt, der er knyttet til Obama, er ved at kollapse, inklusive det trans-atlantiske finanssystem.

På APEC-topmødet blev Obama grundigt omgået af kineserne og det generelle, globale momentum, som er blevet skabt af BRIKS og dets allierede nationer. Efter topmødet mødtes Obama med den kinesiske præsident Xi Jinping, og derefter holdt de to en fælles pressekonference, hvor den kinesiske præsident tilskyndede USA til at gå med i den globale vækstekspllosion, som BRIKS har udløst, og som Kina nærer gennem sin Nye Silkevejsfond og den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB).

»Disse forslag og initiativer er åbne og inkluderende i Asien; de er ikke ekskluderende. Vi byder USA's og andre relevante landes aktive deltagelse velkommen, så vi sammen kan fremme og dele fremgang og fred i det asiatiske Stillehavsområde«, sagde præsident Xi.

Men Wall Street og City of London – og deres mand Obama – ville ikke høre tale om det. I dag publicerede Wall Street Journal en lederartikel, hvor de fordømte Xi Jinping for den afskyelige forbrydelse, der består i ... »at forsøge at overgå amerikanerne i at være amerikanere«, ved at lancere, hvad der modsvarer en ny Marshall Plan! Det ironiske er, at det, som Kina og BRIKS er i færd med at gøre, rent faktisk er intet mindre end Det amerikanske System for Politisk Økonomi, sådan, som det blev opbygget i USA af [vores første] finansminister Alexander Hamilton. Dette system er centreret omkring skabelsen af et kreditsystem, som er udarbejdet til, frem for alt, at nære den menneskelige kreativitet og videnskabeligt fremskridt, sådan, som det nu kommer til udtryk i Kinas revolutionære måneprojekt.

Som Lyndon LaRouche gentagne gange har erklæret, så er det, hvad USA også burde være i gang med. Vi må omgående smide Obama og hans britiske politik ud, gå med i BRIKS for at frembringe en global, økonomisk genrejsning, og derigennem vende tilbage til de principper, på hvilke nationen blev grundlagt.

Man kan roligt regne med, at briterne vil slå tilbage på den kommende weekends G20-møde i forsøg på at omstøde deres nylige nederlag, og på anden vis vil bestræbe sig på at forsvare deres interesser ved at lancere krige og mord mod deres modstandere. Men et voksende flertal af verdens befolkning har nu sluttet sig til BRIKS-revolutionen. De kalder helt åbenlyst Obama for en 'haltende and'[1], der ikke har noget at tilbyde verden ud over økonomisk kollaps og krig. Russerne har sagt det; inderne har sagt det; nu siger argentinerne og chilenerne det.

Men det er kun amerikanerne, som har magt til at følge op på deres rungende, de facto afsættelse af Obama under midtvejsvalget, ved rent faktisk at fjerne ham fra magten i Washington – nu.

[1] Eng. 'lame duck'; udtrykket bruges om en eksekutiv person, eller Kongressen, der befinder sig i sidste fase af en valgperiode, og/eller ikke kan genvælges.

**Tysklands
Fredspris**

Westfalske

til Den internationale Rumstation

Den 25. oktober 2014 fik Den internationale Rumstation Tysklands Westfalske Fredspris med begrundelsen, at denne

»humanitetens fremskudte post«, som er i kredsløb om Jorden, »er et bevis på, at fredeligt, internationalt samarbejde mellem partnere fra forskellige kulturer er muligt.«

Den internationale Rumstation var også nomineret til Nobels Fredspris i 2014.

Fantastisk foto af Månen og Jorden taget af Kinas Chang'e-5T

Kinas Chang'e-5T rumfartøj tog på sin mission om at flyve rundt om Månen, et fantastisk fotografi af Månens bagside i forgrunden af billedet, med Jorden i baggrunden. Fotografiet kan ses på

<http://english.peopledaily.com.cn/n/2014/1029/c98649-8801576.html>

Chang'e-5T nåede frem til Månen den 27. okt., skulle blive dér i 32 timer og dernæst foretage de nødvendige justeringer for at flyve hjem.

En Prometheus-tilgang til udvikling af nye former for ild: Udvinding af helium-3 på Månen for en menneskehed med fusionskraft

Den seneste opgave, som hr. LaRouche har givet os, har været at udvikle menneskeheden som en målestok for universet, gennem en dybere forståelse af kreativitet som en naturkraft ud fra den russisk-ukrainske videnskabsmand Vladimir Vernadskijs anskuelser. Afslører opdagelser ting, som allerede eksisterer i naturen – principper, fysiske love og lignende? Eller endnu bedre: er opdagelsens substans i sig selv en del af det, der udgør naturen? Er det ikke et naturfænomen? Kan en verdensanskuelse anses for at være fuldendt, som ikke inkluderer denne forandringsproces som en fundamental, substantiel del af naturen? Det vil jeg senere sige noget mere om.

Download (PDF, Unknown)

Schiller Instituttets 30-års jubilæumkonference den 18.-19. oktober, Frankfurt: Den nye Silkevej og Kinas Måneprogram: Mennesket er den eneste skabende art.

*Følgende resolution skrevet af Schiller Instituttets
præsident, Helga Zepp-LaRouche, blev vedtaget:*

Menneskeheden oplever i øjeblikket en dyb civilisationskrise, hvor samfundsfundamentet i mange dele af verden er blevet udhulet, og hvor etablerede regler for internationale relationer er blevet nedbrudt. Oven i dette står vi over for dødbringende farer, som hver for sig kunne føre til den menneskelige arts mulige udslettelse.

* For det første er der Ebola-epidemien, som allerede er ude af kontrol i Afrika, som der ikke findes nogen helbredende behandling for, og som truer med at blive en større trussel end det 14. århundredes Sorte Død.

* For det andet er der terrortruslen mod hele verden, samt folkedrab, som breder sig fra det såkaldte IS-kalifat, og som ikke blot udviser et umenneskeligt barbari, men som udrykkeligt truer Rusland og Kina og derfor er i færd med at blive til den potentielle udløsermekanisme, der kan få hele Sydvestasien til at eksplodere og endog føre til en ny verdenskrig.

* Og for det tredje er der absolut vished for, at det totalt bankerotte, transatlantiske finanssystem står umiddelbart foran at eksplodere og således også true med at kaste en stor del af verden ud i en ny Mørk Tidsalder.

I lyset af disse tre, dødelige farer er det et spørgsmål om liv eller død for menneskeheden at sætte en stopper for den umoralske og tåbelige politik, der går ud på geopolitik og konfrontation over for Rusland og Kina. I stedet må vi have en anden dagsorden med menneskehedens fælles mål og samarbejde med Rusland, Kina, Indien og andre nationer for at besejre disse dødelige trusler.

Vi opfordrer alle fornuftige kræfter i Europa og USA til at tilslutte sig den nu fremvoksende, ny økonomiske verdensorden, som repræsenteres af BRIKS og den Nye Silkevej. Lad os arbejde på at etablere en inkluderende fredsorden, med deltagelse af hver eneste nation på kloden, en fredsorden for det 21. århundrede, som er en menneskehed værdig, der er den eneste, kendte, kreative art i universet. Lad os blive voksne i menneskehedens manddomsår, hvor kærlighed, kreativitet og skønhed definerer værdierne for vor fælles, menneskelige familie.

[Klik her for konferenceprogrammet](#)

[Klik her for konferencevideoer og -afskrifter på originalsprogene](#)

Taler på dansk fra konferencen:

Helga Zepp-LaRouche: **Den nye Silkevej transformerer planeten –**

En ny æra for menneskeheden

Download (PDF, Unknown)

Jason Ross: **En Prometheus-tilgang til udvikling af nye former for ild:**

Udvinding af helium-3 på Månen for en menneskehed med fusionskraft

Download (PDF, Unknown)

Fra en tidligere konference:

Helga Zepp-LaRouche:

Hovedtale ved Schiller Instituttets 30-års Jubilæums-konference i New York, juni 2014:

»Tiden er inde til at skabe en verden uden krig«

Danmarks første astronaut Andreas Mogensen: EIR interview

Link to the video of the press conference in english. EIR questions start at 47 min.

Press conference with Andreas Mogensen and ESA's Nigel .., Oct. 10, 2014, , including three questions from EIR, Executive Intelligence Review's Michelle Rasmussen, International Press Center, Copenhagen

Privat interview på dansk: 10 min.

Følgende flyveblad fra LaRouche Politiske Aktionskomite (LPAC) vil blive uddelt fra i dag (9. oktober) i Washington, D.C.: Et valg mellem to systemer, og liv eller død

I denne uge, hvor G-20-landene og Den internationale Valutafond/IMF og Verdensbanken mødes i Washington, D.C., vil BRIKS mødes på sidelinjen for at drøfte den fortsatte gennemførelse af BRIKS' Nye Udviklingsbank, som for nylig blev dannet i juli måned på BRIKS-topmødet i Brasilien. Der er således i denne uge en fortælling om to systemer i én by. Det repræsenterer som sådan det, som den tyske digter Friedrich Schiller beskrev som »et svangert øjeblik«, et øjeblik, hvor der enten opstår et lederskab, som kan fremme menneskeheden, eller hvor manglen herpå vil resultere i menneskehedens

tragiske ødelæggelse.

Kendsgerningen, som alt for mange mennesker nægter at erkende, er, at det transatlantiske område udgør et døende system, som fortsat forsøger at påtvinge sig resten af verden. Systemet med IMF/Verdensbanken har for længst forladt Franklin D. Roosevelts plan om at anvende Det amerikanske Systems metoder for økonomisk udvikling efter Anden Verdenskrig som modsætning til Det britiske Imperiums system med folkedrab. Sidstnævnte systems fortsatte eksistens frembringer blot endnu værre mareridt med nedskæringspolitik, der fører til folkedrab, epidemiske sygdomme og nye, evindelige krige for hver dag, der går. Det er et anti-humant system, som står i total modsætning til menneskehedens sande formål, som er at udvikle og anvende menneskehedens kreative evner til at mestre universets love og udøve herredømme over det fysiske univers gennem videnskab og teknologi.

Som modsætning til dette mareridtsagtige, døende system er et nyt, globalt system ved at vokse frem, centreret omkring BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydamerika). Konfronteret med den kendsgerning, at systemet med IMF/Verdensbanken nægter at vende tilbage til hensigten med Roosevelts Bretton Woods-system efter Anden Verdenskrig, har disse nationer taget føringen og skabt pødekrystallen til et Nyt Bretton Woods-system, som Lyndon LaRouche længe har været fortalende for, for at erstatte det finansielt og moralsk fordærvede, bankerotte IMF/Verdensbank-system. (Se: LaRouches 40 Year Record, A New International Economic Order, på LaRouchePAC.com.) Til dette formål skabte BRIKS, på det nylige topmøde i juli i Fortaleza, Brasilien, den Nye Udviklingsbank, som BRIKS yderligere vil drøfte i denne weekend i Washington, D.C.

Siden da har BRIKS ført en global kampagne for ikke alene at udvikle deres egne nationer og folk, men også tilbyde resten af verden muligheden for at virkeliggøre deres forhåbninger om udvikling. Andre nationer med sande ledere, der har forpligtet sig både over for deres egne befolkninger og menneskeheden

generelt, såsom Argentina og Egypten, er gået med i kampen, selv om de ikke formelt er medlemmer af BRIKS.

Alt imens den transatlantiske sektor og Japan har forladt videnskab og teknologi, og dermed en fremtid for menneskeheden og især for unge mennesker, der nu lider under kronisk arbejdsløshed, så har BRIKS-nationerne og deres ledere forpligtet sig til en politik for udvikling. Den indiske premierminister Narendra Modi har netop opfordret til en massebevægelse i traditionen efter Mahatma Gandhi og Martin Luther King, Jr., som denne gang er helliget udvikling. Det er ikke alene lykkedes inderne at opsende en satellit i kredsløb om Mars i første forsøg, men også at lancere et program med navnet INSPIRE for at opmuntre unge indere til at deltage i deres rumprogram. Kineserne har forpligtet sig til et måneprogram, der er orienteret mod minering af helium-3 som brændstof til brug for fusionskraft. Dette repræsenterer som sådan en forpligtelse til at beherske solsystemets love, noget, som USA fuldstændig har forladt, siden mordet på John F. Kennedy.

Det, der som helhed karakteriserer BRIKS, er ikke geopolitik, som det er tilfældet med USA, Europa og Japan under Det britiske Imperiums dominans. Alt imens Vesten faktisk har forladt principperne i den Westfalske Fredstraktat om at handle i overensstemmelse med »fordelen for den anden«, et princip, som bragte en afslutning på 30-års krigen i 1600-tallet, så har BRIKS-nationerne genoplivet dette princip i form af kreativitet som sådan for andre.

Konfronteret med et moderne udtryk for Apokalypsens Fire Ryttere – finanskollaps, epidemiske sygdomme, hungersnød og evindelig krige, som fører til termonuklear udslettelse – er der kun én løsning. Vesten, med USA i spidsen, må erkende, at det er faret vild og har mistet det himmelske mandat. Vi må vende tilbage til vore bedste traditioner, fra Franklin D. Roosevelt, John F. Kennedy, Abraham Lincoln og De grundlæggende Fædre. Vi må atter blive et håbets fyrtårn og et

frihedens tempel for verden.

Vi i USA må ophøre med at undgå virkeligheden og holde op med at lyve for os selv, eller også vil vi, ligesom skuespilleren i en klassisk tragedie, dø som følge af vore egne selvdestruktive illusioner og fejhed. Valget er sluttelig vores! Vi må sætte en stopper for kasinoøkonomien, som har gjort nogle få uanstændigt rige, alt imens det har kastet milliarder af mennesker ud i fattigdom. Vælg i stedet at gå med i BRIKS, for fred baseret på udvikling!

Helga Zepp-LaRouches tale på konferencen Ét bælte, én Vej i Beijing, den 5. september

Den Nye Silkevej betyder et skift, væk fra nationers og grupper af nationers geopolitiske interesser, og fokuserer på menneskehedens fælles interesser. Det sætter fokus på spørgsmålet om, ikke, hvad der er min fordel i dette eller hint område, men derimod, hvor vil menneskeheden være om 100 år fra i dag, eller endda om 10.000 år fra i dag? Den Nye Silkevej vil blive til en Verdenslandbro, som vil forene og forbinde alle nationer og kulturer til ét, en menneskehed. Det vil, som præsident Xi Jinping sagde, inkludere hele menneskeheden og vil frembringe menneskehedens sande identitet som universets kreative art.

Den Nye Silkevej, som den blev præsenteret af Xi Jinping for et år siden, og som den har udviklet et momentum gennem BRIKS-topmødet i juli måned i Brasilien, efterfulgt af topmødet mellem BRIKS og statsoverhovederne fra de sydamerikanske lande den næste dag, har allerede forandret verden. Som et resultat af denne Nye Silkevejs-dynamik er der indgået aftaler om flere store projekter i hele verden, for eksempel den anden Panamakanal igennem Nicaragua, en transkontinental jernbane fra Brasilien til Peru, og flere aftaler om samarbejde om atomkraft mellem forskellige nationer.

Der er en pludselig eksplosion af optimisme, hvor lande vover at hævde deres suverænitet og begynde at virkeliggøre projekter, som har ligget på hylden i årtier, men som har været modvirket som følge af de betingelser, som de internationale finansinstitutioner har stillet. Denne eksplosion kommer selv fra lande, som endnu ikke formelt er en del af BRIKS eller Silkevejen, som f.eks. Egypten, som har indledt et spektakulært program med national, økonomisk opbygning, eller Argentina, som modigt har modstået et forsøg på angreb fra gribbefondenes side.

Der er en ny, kulturelt set totalt optimistisk opfattelse af egen identitet hos en større del af menneskeheden, baseret på idéen om menneskeheden som den eneste kendte, kreative art, en art, som kan tænke og gøre ting, den aldrig før har gjort. Der er også begyndelsen til en ny finansiel arkitektur, såsom den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, den Nye Udviklingsbank, samt tilhørende valutareservefonde for at forsvare lande imod spekulative angreb. Kinesiske eksperter understreger, at disse nye banker ikke skal erstatte IMF, Verdensbanken eller den Asiatiske Udviklingsbank, men at de er et supplement til disse.

Hvis perspektivet om Den nye Silkevej skal lykkes, må flere udfordringer og lektioner fra de seneste 23 år behandles. Da Sovjetunionen gik i opløsning i 1991, og Jerntæppet mellem Øst og Vest faldt, foreslog Schiller Instituttet Den eurasiske

Landbro som idéen om at forbinde Europas befolknings- og industricentre med Asiens gennem udviklingskorridorer, programmet for Den eurasiske Landbro/Den nye Silkevej. Vi foreslog dette program, som faktisk var tænkt at skulle være en fredsorden for det 21. århundrede, til flere regeringer i Eurasien. Men ulykkeligvis besluttede USA's og Storbritanniens regering at gå ind for udvidelsen af NATO, som kulminerer i den aktuelle krise med Rusland over Ukraine.

Men så, i 1996, arrangerede den kinesiske regering en meget stor konference i Beijing med titlen, »Den eurasiske Landbro og udviklingen af områderne langs med Den eurasiske Landbro«, med deltagelse af 34 lande, og jeg var en af talerne ved denne konference. Kina erklærede på dette tidspunkt Den eurasiske Landbro som sit strategiske, langfristede perspektiv frem til år 2010, men i stedet for at gå frem ad denne vej, kom forskellige kriser i vejen: Der var Asien-krisen i 1997, for en stor dels vedkommende resultatet af spekulative angreb fra folk som George Soros, og som forårsagede flere asiatiske valutaers sammenbrud. Som en konsekvens var der den russiske GK0-statsbankerot (GK0: russiske kortfristede statsobligationer), såvel som også krisen med LTCM, Long Term Capital Management, i 1998, som midlertidigt blokerede for Silkevejspolitikken.

I 2007 begyndte den globale finanskrisen alvor med nedsmeltningen af det amerikanske, sekundære ejendomsmarked, og dernæst sammenbruddet af Lehman Brothers og AIG i september 2008. Nu er den transatlantiske finanssektor håbløst bankerot og står over for en ny nedsmeltning, som er meget værre end den i 2008. Kendsgerningen er, at for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er håbløst bankerot. Som topinsidere privat hævder, så er elefanten i værelset den moralske fare; regeringens bail-out (redningspakker) transformererede simpelt hen privat spillegæld til offentlig statsgæld og opmuntrede til dårlig opførsel fra bankernes side og gjorde således alt, for at gøre en fremtidig krise mere sandsynlig og mere

alvorlig.

Dette førte til en markant opgivelse af sund og fornuftig bankpraksis. Tidligere ville centralbanker ikke have stillet penge til rådighed for bailouts. Hvis banker ikke kunne inddrive deres lån, måtte de afskrive dem. Nu er skellet mellem forventede og uventede tab forsvundet, banker holder fast i deres dårlige lån, og, hvad værre er, de fortsætter med at handle med dem! Man bekymrer sig ikke om de fremtidige konsekvenser af denne praksis, undtagen forventningen om, at indkomsterne fra handelen fortsat vil vokse.

Under normale omstændigheder ville man sælge dårlige papirer til et reduceret beløb, eller, hvis de bevares i regnskabet, ville de blive regnet for et passiv for banken. Alt dette blev tilsløret af de såkaldte instrumenter fra værktøjskassen, som førte til massive bailouts og kvantitative lempelser fra Federal Reserve, og nu selv Den europæiske Centralbank (ECB), som sænkede deres rentesats, til den i dag er næsten nul, for at gøre det samme. Og som et resultat heraf er boblen vokset, og for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er vokset med 40 %, og de har flere tvivlsomme aktiver i deres portefølje, eksponeringsrisikoen vokser, og de foregiver alle sammen ikke at se det.

Eksperter i institutionerne, som vicepræsidenten for det amerikanske FDIC (Statens Indskudsgarantifond), Thomas Hoenig, har advaret om, at hvis én af for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne går ned, krakker hele systemet. De udestående derivatkontrakter beløber sig på nuværende tidspunkt til 2 billiarder dollars: Dette beløb kan aldrig blive betalt.

Den eneste måde, hvorpå man kan håndtere dette problem, er på nøjagtig samme måde, som Franklin D. Roosevelt gjorde det i 1933 som svar på den daværende finanskrise: Glass/Steagall-bankopdelingsloven. I den amerikanske Kongres og i Senatet har man fremstillet lovforslag, som i øjeblikket støttes af flere end 80 kongresmedlemmer og 11 senatorer, samt flere end 200

nationale organisationer, og som vil genindføre Glass/Steagall-loven. Min mand, hr. LaRouche, som er den eneste økonom, der har forudsagt denne krise ved hvert eneste relevante skæringspunkt, foreslog fire love, som tilsammen kunne ændre situationen.

For det første må Glass/Steagall-loven, adskillelsen af kommercielle banker og investeringsbanker, omgående genindføres.

For det andet må man vende tilbage til Det amerikanske, økonomiske System, som etableredes af den første finansminister, Alexander Hamilton, som skabte en Nationalbank, hvor den eneste ret til at skabe kredit ligger hos den suveræne regering, og ikke hos private banker.

For det tredje skabelsen af et kreditsystem, hvis kredit udelukkende kun genereres til realøkonomiens fremtidige produktion, men denne realøkonomi må baseres på videnskabelige principper om fysisk økonomi, og ikke til noget andet formål. Og dette må ske i hvert eneste land: Ethvert land må have en Nationalbank, der har suverænitet til at skabe kredit, og som skal finansiere den Nye Silkevejs projekter, og til dette formål må vi have langfristede kreditaftaler blandt de lande, som deltager i den Nye Silkevej, over 20, 30, 40 og 50 år.

Og for det fjerde må der introduceres en videnskabelig drivkraft i økonomien, som fører til højere energigennemstrømningstætheder i produktionsprocessen. I dag vil det sige, at der må være et forceret program for virkeliggørelsen af termionuklear fusionskraft som det næste, absolut nødvendige, højere niveau af energigennemstrømningstæthed.

Det er derfor, at den kinesiske månemission Chang'e-3, Chang'e-4 og Chang'e-5 er af absolut afgørende betydning for menneskehedens fremtidige eksistens; hvorfor gennembruddet med Yutu-robotten, som førte til landingen på Månen sidste

december med den hensigt at minere helium-3 på Månen til brug for en fremtidig fusionsøkonomi på Jorden er absolut afgørende for at finde en løsning på den aktuelle krise. For termionuklear fusionskraft, baseret på helium-3, vil ikke alene give menneskeheden energisikkerhed i millioner af år, men Månens helium-3 som basis for brændstof betyder også råmaterialesikkerhed. Fusionsfakkel-teknologien vil forvandle affald til alle slags nye råmaterialer gennem isotopudskillelse, men også anvendelsen af helium-3 repræsenterer en ny, videnskabelig revolution, eftersom produktet fra fusionsreaktionen ikke er en neutron, som er meget skadelig for reaktormaterialet, men en proton, hvilket betyder, at det kan kontrolleres og styres ved at bruge magnetiske felter, og på denne måde kan det bruges til direkte energikonvertering, som er 70 % effektivt.

Dette vil skabe en fuldstændig ny, økonomisk platform på Jorden, og for propulsiv fremdrift i rummet, som vil muliggøre en konstant acceleration på 1 g og muliggøre rumrejser til Mars og andre himmellegemer. Beherskelsen af fusionskraft baseret på helium-3 vil muliggøre forsvar af planeten imod asteroider, meteoritter, kometer, håndtere Solstorme og lignende ting.

Hvad har alt dette med den Nye Silkevej at gøre? Den Nye Silkevej betyder et skift, væk fra nationers og grupper af nationers geopolitiske interesser, og fokuserer på menneskehedens fælles interesser. Det sætter fokus på spørgsmålet om, ikke, hvad der er min fordel i dette eller hint område, men derimod, hvor vil menneskeheden være om 100 år fra i dag, eller endda om 10.000 år fra i dag? Den Nye Silkevej vil blive til en Verdenslandbro, som vil forene og forbinde alle nationer og kulturer til ét, en menneskehed. Det vil, som præsident Xi Jinping sagde, inkludere hele menneskeheden og vil frembringe menneskehedens sande identitet som universets kreative art.

Indien skaber historie med succesrig Marsmission

24. september 2014 – Indiens kontrolcenter for Missionen for opsendelse af en satellit i kredsløb om Mars (MOM) modtog bekræftelse på, at rumfartøjet var i kredsløb om Mars kl. 22.30 EDT i går, hvilket fremkaldte hyldestråb fra forskere og ingeniører og lykønskninger fra premierminister Narendra Modi, som var vidne til den historiske begivenhed sammen med dem. Det er første gang, en fuldt ud succesfuld mission til Mars er blevet gennemført i en nations første forsøg. Det er det første rumfartøj opsendt fra Asien, som er sikkert ankommet til den røde planet.

Premierminister Modi beskrev det som en »stolt, national begivenhed.« Med henvisning til rumfartøjets 650 millioner kilometer lange rejse til Mars, sagde Modi,

»Vi er gået ud over grænsen for menneskelig foretagsomhed og forestillingsevne.«

»Vi har styret vort fartøj gennem en rute, som kun er kendt af ganske få.« »Vort rumprograms succes er et lysende symbol for, hvad vi som nation er i stand til ... Lad os flytte vore grænser. Og så flytte dem længere ud, og længere endnu.« »Lad vores succes i dag drive os frem med endnu større kraft og overbevisning. Lad os sætte os endnu mere udfordrende mål

– dette må også blive grundlaget for at udfordre den næste grænse.«

Modi erklærede, at missionen er

»et spring ud i mørket. Menneskeheden ville ikke have gjort fremskridt, hvis vi ikke havde taget sådanne spring ud i det uvisse. Og rummet er virkelig det største uvisse derude.«

I en tale direkte til forskerne sagde premierministeren:

»Enhver forskergeneration har forberedt den næste, hjemmeproducerede gruppe. Igennem jeres præstationer har I æret vore forfædre og inspireret vore fremtidige generationer! I har virkelig fortjent al den respekt og kærlighed, som I får fra en taknemmelig nation.«

Modis bemærkninger i går gav udtryk for den samme optimisme og fokus på hele menneskehedens fremtid, som han havde understreget i sine bemærkninger ved BRIKS-topmødet i Brasilien den 15. juli 2014, hvor han sagde:

»Det unikke ved BRIKS som en international institution er, at den for første gang bringer en gruppe nationer sammen ud fra 'fremtidigt potentiale' som det væsentlige karaktertræk, snarere end allerede eksisterende rigdom eller en delt identitet. Selveste idéen om BRIKS er således fremadskuende ... Deres excellencer, vi har chancen for at definere fremtiden for ikke blot vore egne lande, men for verden som helhed ... Jeg anser dette som et stort ansvar.«

I fuld erkendelse af, hvordan flertallet af de missioner, som er blevet sendt til Mars af USA, Rusland, Europa og Japan, er mislykket, sagde M. Pitchaimani, vicedirektør for kontrolcentret, til Washington Post i et telefoninterview:

» ... dette er sket efter intense studier af andres fiaskoer og årsagerne til fiasko, og så bygge vores satellit i henhold hertil. Vi havde også fået deres akkumulerede viden

om planetens tyngdefelt, og vi byggede robuste instrumenter baseret på disse data.«

NASA's Curiosity-robot sendte via Twitter:

»Tillykke til @ISRO og Indiens første, interplanetariske mission med den vellykkede opsendelse i kredsløb om Mars.«

MOM svarede,

»Hej, @MarsCuriosity. Hold forbindelsen. Jeg holder mig til.«

Talsperson for Kinas Udenrigsministerium Hua Chunying sendte også lykønskninger:

»Dette er Indiens stolthed og Asiens stolthed, og det er en milepæl i fremskridt for menneskehedens udforskning af det ydre rum, så vi ønsker Indien tillykke med det.«

Indiens Mission for opsendelse af en satellit i kredsløb om Mars har nu opfyldt sin missions primære mål, hvilket er en teknologisk demonstration af opsendelse af en satellit i kredsløb om Mars. Den forventes også at indsamle videnskabelige målinger i løbet af sin kredsløbsmission. NASA's MAVEN-rumfartøj ankom til Mars for tre dage siden, og videnskabsfolk fra begge projekter har diskuteret en gensidig udveksling af de data, som hvert rumfartøj sender tilbage til Jorden.

Helga Zepp-LaRouches tale på

konferencen

»Ét bælte, én vej« i Beijing, den 5. september 2014

Den Nye Silkevej betyder et skift, væk fra nationers og grupper af nationers geopolitiske interesser, og fokuserer på menneskehedens fælles interesser. Det sætter fokus på spørgsmålet om, ikke, hvad der er min fordel i dette eller hint område, men derimod, hvor vil menneskeheden være om 100 år fra i dag, eller endda om 10.000 år fra i dag? Den Nye Silkevej vil blive til en Verdenslandbro, som vil forene og forbinde alle nationer og kulturer til ét, en menneskehed. Det vil, som præsident Xi Jinping sagde, inkludere hele menneskeheden og vil frembringe menneskehedens sande identitet som universets kreative art.

Den Nye Silkevej, som den blev præsenteret af Xi Jinping for et år siden, og som den har udviklet et momentum gennem BRIKS-topmødet i juli måned i Brasilien, efterfulgt af topmødet mellem BRIKS og statsoverhovederne fra de sydamerikanske lande den næste dag, har allerede forandret verden. Som et resultat af denne Nye Silkevejs-dynamik er der indgået aftaler om flere store projekter i hele verden, for eksempel den anden Panamakanal igennem Nicaragua, en transkontinental jernbane fra Brasilien til Peru, og flere aftaler om samarbejde om atomkraft mellem forskellige nationer.

Der er en pludselig eksplosion af optimisme, hvor lande vover at hævde deres suverænitet og begynde at virkeliggøre projekter, som har ligget på hylden i årtier, men som har været modvirket som følge af de betingelser, som de internationale finansinstitutioner har stillet. Denne eksplosion kommer selv fra lande, som endnu ikke formelt er en

del af BRIKS eller Silkevejen, som f.eks. Egypten, som har indledt et spektakulært program med national, økonomisk opbygning, eller Argentina, som modigt har modstået et forsøg på angreb fra gribbefondenes side.

Der er en ny, kulturelt set totalt optimistisk opfattelse af egen identitet hos en større del af menneskeheden, baseret på idéen om menneskeheden som den eneste kendte, kreative art, en art, som kan tænke og gøre ting, den aldrig før har gjort. Der er også begyndelsen til en ny finansiel arkitektur, såsom den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, den Nye Udviklingsbank, samt tilhørende valutareservefonde for at forsvare lande imod spekulative angreb. Kinesiske eksperter understreger, at disse nye banker ikke skal erstatte IMF, Verdensbanken eller den Asiatiske Udviklingsbank, men at de er et supplement til disse.

Hvis perspektivet om Den nye Silkevej skal lykkes, må flere udfordringer og lektioner fra de seneste 23 år behandles. Da Sovjetunionen gik i opløsning i 1991, og Jerntæppet mellem Øst og Vest faldt, foreslog Schiller Instituttet Den eurasiske Landbro som idéen om at forbinde Europas befolknings- og industricentre med Asiens gennem udviklingskorridorer, programmet for Den eurasiske Landbro/Den nye Silkevej. Vi foreslog dette program, som faktisk var tænkt at skulle være en fredsorden for det 21. århundrede, til flere regeringer i Eurasien. Men ulykkeligvis besluttede USA's og Storbritanniens regering at gå ind for udvidelsen af NATO, som kulminerer i den aktuelle krise med Rusland over Ukraine.

Men så, i 1996, arrangerede den kinesiske regering en meget stor konference i Beijing med titlen, »Den eurasiske Landbro og udviklingen af områderne langs med Den eurasiske Landbro«, med deltagelse af 34 lande, og jeg var en af talerne ved denne konference. Kina erklærede på dette tidspunkt Den eurasiske Landbro som sit strategiske, langfristede perspektiv frem til år 2010, men i stedet for at gå frem ad denne vej, kom forskellige kriser i vejen: Der var Asien-krisen i 1997, for

en stor dels vedkommende resultatet af spekulative angreb fra folk som George Soros, og som forårsagede flere asiatiske valutaers sammenbrud. Som en konsekvens var der den russiske GK0-statsbankerot (GK0: russiske kortfristede statsobligationer), såvel som også krisen med LTCM, Long Term Capital Management, i 1998, som midlertidigt blokerede for Silkevejspolitikken.

I 2007 begyndte den globale finanskrisen for alvor med nedsmeltningen af det amerikanske, sekundære ejendomsmarked, og dernæst sammenbruddet af Lehman Brothers og AIG i september 2008. Nu er den transatlantiske finanssektor håbløst bankerot og står over for en ny nedsmeltning, som er meget værre end den i 2008. Kendsgerningen er, at for-store-til-at-lade-gåned-bankerne er håbløst bankerot. Som topinsidere privat hævder, så er elefanten i værelset den moralske fare; regeringens bail-out (redningspakker) transformererede simpelt hen privat spillegæld til offentlig statsgæld og opmuntrede til dårlig opførsel fra bankernes side og gjorde således alt, for at gøre en fremtidig krise mere sandsynlig og mere alvorlig.

Dette førte til en markant opgivelse af sund og fornuftig bankpraksis. Tidligere ville centralbanker ikke have stillet penge til rådighed for bailouts. Hvis banker ikke kunne inddrive deres lån, måtte de afskrive dem. Nu er skellet mellem forventede og uventede tab forsvundet, banker holder fast i deres dårlige lån, og, hvad værre er, de fortsætter med at handle med dem! Man bekymrer sig ikke om de fremtidige konsekvenser af denne praksis, undtagen forventningen om, at indkomsterne fra handelen fortsat vil vokse.

Under normale omstændigheder ville man sælge dårlige papirer til et reduceret beløb, eller, hvis de bevares i regnskabet, ville de blive regnet for et passiv for banken. Alt dette blev tilsløret af de såkaldte instrumenter fra værktøjskassen, som førte til massive bailouts og kvantitative lempelser fra Federal Reserve, og nu selv Den europæiske Centralbank (ECB),

som sænkede deres rentesats, til den i dag er næsten nul, for at gøre det samme. Og som et resultat heraf er boblen vokset, og for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er vokset med 40 %, og de har flere tvivlsomme aktiver i deres portefølje, eksponeringsrisikoen vokser, og de foregiver alle sammen ikke at se det.

Eksperter i institutionerne, som vicepræsidenten for det amerikanske FDIC (Statens Indskudsgarantifond), Thomas Hoenig, har advaret om, at hvis én af for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne går ned, krakker hele systemet. De udestående derivatkontrakter beløber sig på nuværende tidspunkt til 2 billiarder dollars: Dette beløb kan aldrig blive betalt.

Den eneste måde, hvorpå man kan håndtere dette problem, er på nøjagtig samme måde, som Franklin D. Roosevelt gjorde det i 1933 som svar på den daværende finanskrise: Glass/Steagall-bankopdelingsloven. I den amerikanske Kongres og i Senatet har man fremstillet lovforslag, som i øjeblikket støttes af flere end 80 kongresmedlemmer og 11 senatorer, samt flere end 200 nationale organisationer, og som vil genindføre Glass/Steagall-loven. Min mand, hr. LaRouche, som er den eneste økonom, der har forudsagt denne krise ved hvert eneste relevante skæringspunkt, foreslog fire love, som tilsammen kunne ændre situationen.

For det første må Glass/Steagall-loven, adskillelsen af kommercielle banker og investeringsbanker, omgående genindføres.

For det andet må man vende tilbage til Det amerikanske, økonomiske System, som etableredes af den første finansminister, Alexander Hamilton, som skabte en Nationalbank, hvor den eneste ret til at skabe kredit ligger hos den suveræne regering, og ikke hos private banker.

For det tredje skabelsen af et kreditsystem, hvis kredit udelukkende kun genereres til realøkonomiens fremtidige

produktion, men denne realøkonomi må baseres på videnskabelige principper om fysisk økonomi, og ikke til noget andet formål. Og dette må ske i hvert eneste land: Ethvert land må have en Nationalbank, der har suveræniteten til at skabe kredit, og som skal finansiere den Nye Silkevejs projekter, og til dette formål må vi have langfristede kreditaftaler blandt de lande, som deltager i den Nye Silkevej, over 20, 30, 40 og 50 år.

Og for det fjerde må der introduceres en videnskabelig drivkraft i økonomien, som fører til højere energigennemstrømningstætheder i produktionsprocessen. I dag vil det sige, at der må være et forceret program for virkeliggørelsen af termonuklear fusionskraft som det næste, absolut nødvendige, højere niveau af energigennemstrømningstæthed.

Det er derfor, at den kinesiske månemission Chang'e-3, Chang'e-4 og Chang'e-5 er af absolut afgørende betydning for menneskehedens fremtidige eksistens; hvorfor gennembruddet med Yutu-robotten, som førte til landingen på Månen sidste december med den hensigt at minere helium-3 på Månen til brug for en fremtidig fusionsøkonomi på Jorden er absolut afgørende for at finde en løsning på den aktuelle krise. For termonuklear fusionskraft, baseret på helium-3, vil ikke alene give menneskeheden energisikkerhed i millioner af år, men Månens helium-3 som basis for brændstof betyder også råmaterialesikkerhed. Fusionsfakkel-teknologien vil forvandle affald til alle slags nye råmaterialer gennem isotopudskillelse, men også anvendelsen af helium-3 repræsenterer en ny, videnskabelig revolution, eftersom produktet fra fusionsreaktionen ikke er en neutron, som er meget skadelig for reaktormaterialet, men en proton, hvilket betyder, at det kan kontrolleres og styres ved at bruge magnetiske felter, og på denne måde kan det bruges til direkte energikonvertering, som er 70 % effektivt.

Dette vil skabe en fuldstændig ny, økonomisk platform på Jorden, og for propulsiv fremdrift i rummet, som vil muliggøre

en konstant acceleration på 1 g og muliggøre rumrejser til Mars og andre himmellegemer. Beherskelsen af fusionskraft baseret på helium-3 vil muliggøre forsvar af planeten imod asteroider, meteoritter, kometer, håndtere Solstorme og lignende ting.

Hvad har alt dette med den Nye Silkevej at gøre? Den Nye Silkevej betyder et skift, væk fra nationers og grupper af nationers geopolitiske interesser, og fokuserer på menneskehedens fælles interesser. Det sætter fokus på spørgsmålet om, ikke, hvad der er min fordel i dette eller hint område, men derimod, hvor vil menneskeheden være om 100 år fra i dag, eller endda om 10.000 år fra i dag? Den Nye Silkevej vil blive til en Verdenslandbro, som vil forene og forbinde alle nationer og kulturer til ét, en menneskehed. Det vil, som præsident Xi Jinping sagde, inkludere hele menneskeheden og vil frembringe menneskehedens sande identitet som universets kreative art.

Argentinsk lærer: Et rumprogram kan inspirere vores ungdom,

Ligesom Kennedys Apolloprogram gjorde

26. august 2014 – Et stort antal mennesker på Ingeniørskolen ved Argentinas Nationale Universitet La Plata (UNLP) er i øjeblikket mobiliseret omkring udviklingen af landets Tronador II-raket, som, når den er færdig til næste år, vil give Argentina kapacitet til at opsende sine egne satellitter og således blive en af blot 11 nationer i denne kategori.

Marcos Actis, Ingeniørskolens dekan, rapporterede til Impulso Baires, at 150 af afdelingens forskere, lærere, stipendiater, professionelle og andre tekniske eksperter er engageret i Tronador-projektet, som de er umådelig stolte af. Et kæmpebanner med ordene »Tronador-projekt« hænger over indgangen til ingeniørbygningen.

Dekan Actis, som er rumfartsingeniør, har tiltro til, at udviklingen af Tronador – næsten alle dens komponenter er bygget i Argentina – kan inspirere unge mennesker til at gå ind i rumfart, »ligesom Apollo-projektet, som satte en mand på Månen«, inspirerede ham i 1969.

»Disse gennembrud inden for rumfart, da jeg var barn, motiverede mig senere til et aeronautisk ingeniørstudie. Jeg er overbevist om, at dette projekt også kan motivere unge mennesker«
til at vælge en karriere inden for videnskab, sagde Actis.

De mennesker, som deltager i projektet, er engageret i studier, som omfatter mekanik, materialer, aerodynamik, elektronik og batterisystemer, termodynamik og andre aspekter af VEX-prototyperne af Tronador, af hvilke to allerede er blevet testet med held. Som følge af den seneste VEX-1B-test blev Argentina det første, latinamerikanske land til at

gennemføre en fuldstændig kontrolleret, ballistisk missilflyvning, med autonom navigering og GPS-positionering.

Argentinas Nationale Rumaktivitetskommission (CONAE), en adjungeret til det Føderale Planlægningsministerium, fører tilsyn med Tronador-projektet. UNLP's aeronautiske, mekaniske og elektriske afdelinger er alle involveret, lige så vel som flere andre nationale, videnskabelige institutioner og selskaber. Det er virkelig en national mission.

Foto: JFK, NASA

Takket være udforskningsrobotter på Mars har vi nu »dobbelt borgerskab«

24. januar 2014 – »I løbet af det seneste årti er vores art begyndt at arbejde på Mars. Og nu er en generation vokset op med disse robotter og er [sic] blevet inspireret af dem. Så ud over at være jordboere er vi, takket være disse robotter, også blevet marsboere, vi har dobbelt borgerskab, om man vil. Vi lever nu i en større verden, en verden, der går ud over grænserne af vores egen hjemlige planet. Disse robotter har gjort Mars til vores nabolag og vores baggård. Og det er virkelig bemærkelsesværdigt.«

(John Callas, leder af projektet for udforskningsrobotten på

Mars)

Dagen i dag markerer 10-års dagen for robotten Opportunity's landing på Mars. Konstrueret til en nominel mission, der skulle vare 90 dage og indebære at flytte sig 0,6 mil, har robotten passeret 24-milegrænsen[1] og sender fortsat nye data hjem om det oldgamle marsmiljø. Gennem sine rejser [på Mars' overflade, -red.] har Opportunity udforsket en række stadig større, dybere og ældre kratere på Mars og derved forsynet forskere med en tidslinje for forandringer. Robottens nylige fund af en klippe, der er mere end fire mia. år gammel, har afsløret et gammelt miljø, der var vandholdigt, og som var mere venligt og potentielt positivt for liv end tidligere rester af forhenværende vandholdige lokaliteter, som Opportunity har undersøgt. Tvillingerobotten Spirit landede i meget barskere omgivelser og holdt i seks år.

NASA's robot Curiosity er i øjeblikket i færd med at udføre udforskning på den anden side af planeten, idet den langsomt bevæger sig frem mod den tre mil høje Mount Sharp, som befinder sig i centrum af Gale Crater.

---

[1][1] Udtrykket referer til internationale regler for territorialt farvand ud for et lands kyster.

Faderen til Kinas Måneprogram kommenterer fusionsenergi og

helium-3

24. januar 2014 – Astrokemiker Ouyang Ziyuan, almindelig anerkendt som faderen til det kinesiske måneprogram, blev interviewet 31. december 2013 i Yangcheng Evening Post. Han blev spurgt om, hvordan han vurderede den seneste Chang'e-3's mission.

Ouyang: Landingen af Chang'e-3 er første gang, vort land har været i stand til at lande et rumfartøj på Månens overflade. Med gennemførelsen af denne mission har vor nation opnået førstehånds videnskabelig viden og data fra Månen og har fremmet videnskaberne om Månen, Jorden og planeterne, og har fremmet nye idéer og innovationer i rumastronomi. Og idet man går frem med næste fase vil den levere et stærkt fundament for flere forskellige videnskaber, der griber ind i hinanden, og som vil berige vor fælles udvikling. Teamet fra Chang'e-3 har virkeliggjort Kinas drøm om udforskning af rummet. De skabte et rumfartøj til den første, kinesiske bløde landing på et himmellegeme og overraskelsen over missionen med udforskning af mineralforekomster på et himmellegeme og, på internationalt plan, landingen og placeringen af en rumrobot, der kan udføre den videnskabelige mission med rekognoscering, indsamling af jordprøver og overvågning på Månens overflade, og har ikke alene gjort Kina til det tredje land, der har gennemført en succesfuld månelanding, men har også åbnet muligheder uden fortilfælde på et internationalt niveau for at undersøge Månen.

Yangcheng Evening Post: Vil Chang'e-3's succes give os mulighed for i fremtiden at udnytte Månens ressourcer, og hvilke energiressourcer vil være tilgængelige for menneskeheden der?

Ouyang: Månen indeholder to kilder til energi: den ene er solenergi. Den anden får også sin energi fra Solen, nemlig fra termonuklear fusionsenergi, som måske vil blive menneskehedens

ultimate energikilde. Kina er inkluderet i de syv lande, der er involveret i International Thermonuclear Energy Reactor (ITER) programmet, der er udarbejdet til at udvikle de afgørende teknologier, nødvendige for at kontrollere termonuclear energi til produktion af elektricitet. Inden for 30 til 50 år fra nu vil vi måske få en kommerciel udnyttelse af termonuclear fusionsenergi at se. Råmaterialerne til fusionskraft er deuterium og tritium, og der er videnskabsfolk, der foreslår, at man i stedet for det radioaktive tritium burde anvende den stabile isotop Helium-3. Chang'e-1 havde allerede fastslået, at helium-3 var vidt udbredt i månejordens lag i en mængde af skønsmæssigt mere end 1 mio. tons. Under betingelser af kommerciel udnyttelse af termonuclear fusionskraft kunne vi imødegå menneskehedens behov for energi i de næste 10.000 år. Og vi ville desuden have adgang til en kilde til et brændstof, der er holdbart, stabilt, sikkert, rent og til en rimelig pris. Der er også adskillige planer for at udvinde, udskille og transportere helium. Det er blot et spørgsmål om, at betingelserne modnes for beherskelsen og den kommercielle udnyttelse af fusionskraft, som vil bestemme dens praktiske anvendelse.

Politisk orientering den 16. januar 2014

**Politisk orientering den 16. januar 2014
med Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg**

Atter engang til Månen!

10- januar 2014 – Den kinesiske robot Yutus landing på Månen[1] – næsten 40 år efter det sidste fartøj landede – burde være grund til, at hele menneskeheden fejrede begivenheden, og til lanceringen af en ny æra inden for rumforskning, som for længst burde være begyndt. Den kinesiske præstation har allerede ført til en eksplosion af spænding og ophidselse i denne nation, og i mange andre, over perspektivet om, at mennesket atter kan blive et væsen, der rejser ud i rummet.

Lyndon ville kalde dette perspektiv for et »Prometheus-perspektiv«[2]: et livssyn, der omfatter perspektivet om menneskets stigende beherskelse af og magt over materien gennem beherskelsen af stadig højere energigennemstrømningstætheder. Siden John F. Kennedys død[3] er dette livssyn i stigende grad blevet rykket op med rode i den amerikanske befolkning, for blot at opstå på en sprudlende måde i Stillehavsområdet. Det er et stærkt bevis for den menneskelige ånds sande natur, der atter må vækkes verden rundt.

Den berømte rumforsker Krafft Ehrlicke, en førende bidragyder til det amerikanske rumprogram, døbte Månen »det syvende kontinent« og udviklede en hel idé om at industrialisere Månen, inklusive anvendelsen af termionklear fusionskraft til transport i rummet og til forsyning af månebyer med energi. Dette perspektiv er i udstrakt grad blevet promoveret af Schiller Instituttet, der blev grundlagt af Helga Zepp-LaRouche[4] – og som i dag i høj grad er relevant i sammenhæng med nødvendigheden af menneskets forpligtelse til endelig at udvikle en fusionskraftsbaseret økonomi[5] på verdensplan. Menneskets rejse til Månen åbner en lysning, der viser

omfattende nye evner til beherskelse af en hel sektion af Solsystemet. En grund til at erhverve en sådan beherskelse er, som Lyndon LaRouche har understreget, behovet for at håndtere trusler fra rummet, disse millioner af asteroider, der haster igennem Jordens nabolag, og af hvilke nogle repræsenterer en meget virkelig trussel mod vor planet. En anden grund er menneskets behov for at få adgang til nye, mere magtfulde energikilder, inklusive de overvældende rigelige lagre af Helium-3, som er brændstof for fusionskraft, på Månen.

I denne forbindelse ville læserne gøre vel i at se »Det Ny Paradigme«-show fra 1. januar på LaRouchePAC-TV[6], der var helt afsat til en diskussion mellem Lyndon LaRouche og LaRouchePAC Basement Science Team om spørgsmålet om Prometheus-perspektivet og rumprogrammet. Her diskuterede LaRouche temmelig indgående betydningen af Solens produktion af helium-3, og hvad mennesket kan gøre med en forøget beherskelse. Det følgende uddrag af LaRouches bemærkninger giver en smagsprøve:

»Når vi først begynder at malke Solens heliumproduktion, som faktisk er, ja, ligesom ilden i brændeovnen, fra et galaktisk synspunkt; og vi gør dette, så vil det betyde, at mennesket nu må tænke på at tage større og større områder, stadig mere dybtgående, af Solsystemet ind. Idéen om at gå til stof-antistof-niveauer, når man kommer til Solsystemet, når det betragtes fra et helium-3-standpunkt, så er det, man har foran sig, en anden proces af en højere orden, der centrerer i Solen. Man begynder at se, hvad Solen egentlig er. Man begynder på en mere nøjagtig måde at se præcis, hvad Solsystemet vil sige, i forhold til Solens rolle!«

»Vi må høste alt dette, vi må beherske det«, tilføjede han. Den kendsgerning, at vi er i stand til at erhverve evnen til at beherske det, betyder, at vi kommer til at bebo dette område, eller beherske det ... Det ville blive vores farm. Vi vil opbygge anlæg til udvinding af Solsystemets råmaterialer.«

Så atter engang, til Månen! Lad mennesket blive den kreative kraft i universet, som det var hensigten, mennesket skulle være.

---

[1] Se Seneste Nyt: »Kinas næste skridt mod industriel udvikling af Månen«, 11. januar 2014

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1277>

[2] Se Seneste Nyt:

»Gør 2014 til et Prometheus-år«, 3. januar 2014

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1251>

Lyndon LaRouche: »Prometheus, Zeus og kampen mod livegenskab i dag«, 29. december 2013

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1233>

[3] Se: »Mindekoncert for John F. Kennedy. Schiller Instituttet opfører Mozarts Requiem«. November 2013

<http://schillerinstitut.dk/drupal/jfk>

[4] Helga Zepp-LaRouche: »Om min grundlæggelse af Schiller Instituttet«

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/723>

[5] Se videoen: En vision for fremtiden, 25 min., dansk tale

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1139>

[6] Video, engelsk, 68 min. <http://larouchepac.com/node/29388>

Temaartikel: Kinas næste skridt mod industriel udvikling af Månen

Af Marsha Freeman.

11. januar 2014 – Den succesfulde landing af Kinas Chang'e-3 rumsonde på Månen den 14. december, og placeringen af Yutu («Jadehare»)-månerobotten et par timer senere, har lagt grunden til Kinas langfristede mål om industriel udnyttelse af Månen. En efterfølger til de to foregående, succesfulde Chang'e-missioner, som fløj i kredsløb om Månen, leverer den aktuelle mission den intensive udforskning på selve måneoverfladen, som vil føre til bemandede missioner i fremtiden.

Formålet med Kinas måneudforskningsprogram, som har været under udvikling i mere en et årti, er først at udføre en videnskabelig undersøgelse af Jordens nærmeste nabo og udarbejde en fortegnelse over Månens ressourcer. Med tiden vil missionerne udvinde disse rigdomme, som ikke består i guld eller sølv, men i mineraler, som inkluderer en sjælden heliumisotop[i], som kan levere brændstof til fremtidens økonomi baseret på termionisk fusionsenergi.

Kina »konkurrerer« ikke med nogen anden nation om måneudforskningsprogrammet, i modstrid med pressens kommentarer, men forfølger hen over årtier en række missioner med stadig stigende kompleksitet. Hver mission tester nye evner, der tager sigte på at imødegå langtidsformålene. Den udfordrende Chang'e-3 mission var første gang, Kina landede et rumfartøj på et andet himmellegeme. Det er første gang, at nogen nation har gennemført sin første landing uden for Jorden, som inkluderede anbringelsen af en robot på overfladen.

Chang'e-3-missionens succes har givet Kinas rumfartsledelse tilstrækkelig selvtillid til at fremskynde dens næste fase i måneudforskningen, idet ledelsen har bebudet, at man vil bringe prøver af klippe og jord fra Månen tilbage til Jorden om blot tre år.

Hvad kan vi lære?

I udarbejdelsen af Chang'e-3-missionen havde Kina ikke til hensigt simpelt hen at gentage de månemissioner, som USA og Sovjetunionen gennemførte for næsten 40 år siden. Yutu-robotten vil for første gang anvende et radarinstrument, der er med om bord, til at undersøge jorden under Månens overflade. Udforskningen af den livløse Månes indre struktur ned til en dybde af 90 fod^[ii] vil ikke blot kaste lys over udviklingen af dette himmellegeme, men af Solsystemet som helhed.

Chang'e-3 rummer et ultraviolet teleskop, et månebaseret »kosmisk observatorium«, som for første gang vil foretage astronomiske observationer fra Månens overflade. Et andet ultraviolet instrument vil studere Jordens ionosfære.

Robotten, der er udstyret med en robotarm i lighed med den, som også fandtes på NASA's marsrobot Curiosity, vil anbringe instrumenter, der kan beskrive den kemiske og mineralske sammensætning af Månens klipper. Den 3. januar offentliggjorde Kinas Akademiske Institut for Højenergifysik de første data, som robotten indsamlede, til verdens forskningssamfund.

Instituttet (det kinesiske, -red.) udlagde på sin webside en foreløbig analyse af data fra robotens Active Particle-induced X-ray Spectrometer (APXS), som kan identificere de kemiske elementer i månejorden. Disse data peger på tilstedeværelsen af otte af de forventede, væsentlige klippedannende elementer og mindst tre mindre væsentlige elementer. Alt imens disse første resultater ikke var overraskende, så demonstrerer de, at instrumenterne virker som

tiltænkt. Offentliggørelsen af disse data og analyser er en vigtig, politisk beslutning fra Kinas side, fordi de inddrager det globale videnskabsfund i missionen.

APXS blev første gang opladet den 23. december og blev to dage senere placeret i en position lidt over måneoverfladen af robotarmen for her at skifte over til sin opsporingsfunktion. Kinesiske videnskabsfolk er tilfredse med instrumentets præstation, og Instituttet siger, at dette er et af de bedste røntgen-spektrometre, der er blevet placeret under en mission til andre planeter.

Både Chang'e-3 månelandingsfartøjet og Yutu-robotten er afhængig af solenergi for at få energi og går derfor i hi under den to uger lange månenat. Yutu vågner atter op omkring den 14. januar for at udføre sin tre måneder lange videnskabelige mission på måneoverfladen.

Perspektiv for fremtiden

Selv om der ikke er truffet en formel regeringsbeslutning om at udvikle bemandede missioner til Månen, så arbejder kinesiske videnskabsfolk og ingeniører på udarbejdelse af konstruktioner til en månebase, som vil inkludere »udvikling af ny energi«, iflg. Zhang Yuhua, en direktør for Chang'e-3, under en tale på Shanghai Science Communication Forum, rapporteres det i Peoples Daily den 8. januar.

Zhang beskriver aktiviteten på en månebase som etablering af landbrugs- og industriproduktion, fremstilling af medicin i vakuummiljø og udførelse af »energi-rekognoscering«. Den måneenergiressource, der oftest nævnes af kinesiske videnskabsfolk, er helium-3-isotopen, som er sjælden på Jorden, men som er forblevet stort set uforstyrret på den inaktive måneoverflade, hvor den er blevet deponeret af Solen. Denne mere avancerede form for fusionsbrændstof giver mulighed for mange anvendelsesområder inden for energi, industri og kemi og vil forsyne mennesket på Månen med energi, med samt

menneskene på Jorden.

Fusion på Månen har været en del af Kinas program, siden dettes start. På det Kinesiske Videnskabelige Akademis 12. konference for ti år siden beskrev den videnskabsmand, der er kendt som »faderen« til Kinas månemissioner, Ouyang Ziyuan, sin nations tretrins månerobotprogram, idet han erklærede, at det skulle opspore og kortlægge mineralske elementer, inklusive helium-3.

Fornylig forklarede Ouyang, at der i alt findes 15 tons helium-3 på Jorden, mens den totale mængde på Månen kan være så meget som mellem 1 og 5 millioner tons. Helium-3 anses for at være et holdbart, stabilt, sikkert, rent og billigt materiale, fra hvilket mennesker kan få nuklear energi gennem kontrollerede eksperimenter med nuklear fusion ... Det betyder, at helium-3-reserverne på Månen kan tjene det menneskelige samfund i mindst 10.000 år. Målet, sagde han, er »at skaffe tilstrækkelig brændstof til alle mennesker over hele verden« fra Månen.

Kinesiske videnskabsfolk udfører også en række eksperimenter med at dyrke forskellige basisafgrøder i et simuleret månemiljø. Yuegong-1-laboratoriet, hvis medarbejdere kommer fra Beijings Aeronautiske og Astronautiske Universitet, er hjemsted for eksperimenter for dyrkning af fødevarer i et miljø, der genskaber måneforhold.

Holdet, under ledelse af prof. Liu Hong, har udført tests på mere end ti forskellige planter. Med kontrol af næringen, vandet, ilten og jordens kemi i miljøet. De undersøger også planter, der har en stærk resistens over for stråling fra rummet. De teknologier, der udvikles gennem dette og lignende programmer, vil også være vigtige for Kinas næste skridt inden for bemanded rumfart – dets rumstation.

JFK dengang – Kina i dag

Hvis det er vanskeligt for nogle mennesker at forstå, hvorfor

Kina, et land, der stadig er under udvikling, bruger kostbare ressourcer for at udforske Månen, burde de kommentarer, som den kinesiske præsident Xi Jinping fremkom med den 7. januar til rumforskerne og ingeniørerne, der deltog i forskningen og udviklingen af Chang'e-3-missionen, kaste lys over sagen. Som Xinhua rapporterede, sagde Xi: »Hav modet til at gå veje, som hidtil endnu ikke er blevet betrådt. Strøb altid efter udmærkelse gennem overvindelse af vanskeligheder, og fremskynd overgangen til en udvikling, der drives frem af innovationer.« Xi sagde, at innovationer inden for videnskab og teknologi bør placeres i en »kerneposition« i landets overordnede udvikling.

Innovation er »et folks sjæl og kilden til et lands fremgang«, sagde Xi, idet han fortsatte med at understrege, at Chang'e-3-missionen var »Made in China i enhver betydning af ordene.«

Dette var USA's anskuelse under præsident John F. Kennedy, en anskuelse, som Kina nu er et eksempel på. Det er denne anskuelse, som USA og det transatlantiske område må vende tilbage til i dag, hvis de vil overleve.

---

[i]

Isotop

Grundbeskrivelse

Atomer, der tilhører det samme grundstof, har altid det samme antal protoner. Antallet af neutroner i atomkernen kan derimod godt variere. Atomer med samme antal protoner og et forskelligt antal neutroner kalder man isotoper, og de kan enten være tungere eller lettere end det 'normale' grundstof. Som regel er det den hyppigst forekommende isotop, der definerer, hvad der er det 'normale'.

Isotoper af brint (hydrogen).

Hvis isotopen har færre neutroner end den hyppigste

grundstofisotop, bliver det en let isotop, og hvis der er flere neutroner end det oprindelige grundstof, bliver det en tung isotop. F.eks. har et normalt brintatom én proton i kernen og én elektron i en bane omkring. Deuterium, tung brint, der er en sjælden brint-isotop, har én ekstra neutron i kernen og er derfor tungere. Supertung brint, tritium har to ekstra neutroner og er radioaktivt med en halveringstid på lidt over 12 år. Den findes ikke i naturen.

Alle isotoper af et grundstof har samme kemiske egenskaber. Men de kan være radioaktive og ustabile, hvis der er en stor ubalance mellem antallet af protoner og neutroner i atomkernen.

(Kilde: Fysikleksikon, Kbh. Universitet)

Heliumisotop

Der findes otte kendte isotoper af helium, men kun helium-3 og helium-4 er stabile. I Jordens atmosfære er der et He-3-atom for hver en million He-4-atomer. Til forskel fra de fleste grundstoffer varierer heliums isotopiske indhold meget efter oprindelse på grund af de forskellige dannelsesprocesser. Den mest almindelige isotop, helium-4, bliver produceret på jorden ved alfastråling fra meget radioaktive grundstoffer; alfastrålingen består af fuldt ioniserede helium-4 kerner. Helium-4 er en usædvanlig stabil kerne, fordi dens nukleoner er arrangeret i komplette skaller. ...

Helium-3 findes kun i ganske små, men sporbare mængder på Jorden: Det meste har været der siden Jordens dannelse, men vores planet modtager desuden en smule helium-3, der er bundet i det kosmiske støv, der til stadighed falder ind i atmosfæren. Desuden skabes der små mængder ved betahenfald af tritium. I klippemateriale fra Jordens skorpe varierer heliumisotop-sammensætningen med op mod faktor 10, og disse variationer kan bruges til at undersøge klippematerialets oprindelsessted og jordskorpens sammensætning. I stjerner

findes langt større mængder helium-3, fordi det her skabes som et produkt af fusionsprocesser. Af den grund er forekomsten af helium-3 i den interstellare gas cirka hundrede gange højere end på Jorden. "Udenjordisk" materiale, som for eksempel stenprøver fra Månen og fra asteroider, indeholder helium-3, der er dannet ved, at materialet er blevet "bombarderet" af solvindens partikler. I Månens overflademateriale er koncentrationen af helium-3 af størrelsesordenen 0.01 parts per million. Forskellige personer, med Gerald Kulcinski som den første i 1986, har foreslået at udforske Månens forekomster af helium-3 med henblik på at udvinde stoffet og anvende det som "brændstof" i produktionen af fusionsenergi.

(Kilde: Wikipedia)

Fusionsprocessen:

Tegningen viser to molekyler af helium-3-isotopen, med hver 2 protoner plus 1 neutron, der fusionerer til et molekyle af helium-4-isotopen, med 2 protoner plus 2 neutroner. Herved frigives 2 protoner plus en stor mængde energi. Denne frigivne energi interagerer med det omsluttende elektromagnetiske felt og resulterer i direkte frembringelse af elektricitet, i stedet for først at skabe damp til en turbine, der genererer elektricitet, hvilket er mindre effektivt.

Man kan også frembringe en fusionsproces med et deuteriummolekyle (en brintisotop; tung brint) og et helium-3 molekyle.

[ii] Ca. 29,5 meter

Tom Gillesbergs nytårstale 2014

Politisk orientering den 2. januar 2014
med Schiller Instituttets formand Tom
Gillesberg

Videnskabsfolk har indledt en kampagne; agiterer for en amerikansk tilbagevenden til Månen

26. december 2013 – Ansporet til handling af den succesrige kinesiske månelandingsmission, udnytter amerikanske måneforskere – som blev tromlet ned af Obamas damptromle, der annullerede NASA's fremtidige missioner til Månen – nu den internationale, rosede anerkendelse af Chang'e-3's præstationer til at mobilisere støtte til en genetablering af et amerikansk måneprogram.

Gruppen til Analyse af Månens Udforskning (LEAG), som udgøres af måneforskere og blev oprettet af NASA for at rådgive rumagenturet, har sammensat et brev inkl. plakat, der bliver sendt til hvert enkelt medlem af Repræsentanternes Hus og medlemmerne af de relevante senatskomiteer. Idet de kalder deres kampagne »Destination Månen«, skitserer brevet »Værdien af Månens udforskning«. De beskriver Månen (det nærmeste

objekt i Jordens nærhed) som »en port til Solsystemet« og skitserer værdien af måneressourcer, de teknologiske fremskridt, som en udvikling af Månen ville kræve, samt den videnskabelige udforskning, som er enestående for Månen. LEAG har frembragt en serie rapporter, som er »vejkort«, der skitserer de skridt, som er nødvendige for at udforske, udvikle og anvende Månen. Disse rapporter er blevet fremlagt for NASA, til ingen nytte, eftersom Obama annullerede Constellation-programmet[1]. LEAG-rapporterne er en del af det amerikanske bidrag til de internationale, globale grupper, der arbejder med udforskning, og hvor alle nationerne, undtagen USA, har Månen som deres destination ud over Jordens kredsløb.

Som et bidrag til den generelle kampagne for at vende den amerikanske anti-månepolitik har rumforskeren Chris McKay fra NASA's Ames Research Center skrevet en artikel til december-nummeret af New Space, som rapporteres i National Geographic den 20. december. McKay, som er meget kendt for sit pionerarbejde inden for astro-biologi, forklarer, at Månen er det ideelle sted for regeringsfinansierede, bemandede, videnskabelige missioner, som dernæst kunne bane vejen for mere ambitiøse udvindingsindustrier, optankningsstationer og andre aktiviteter for rumindustrierne. En månebase vil være en prøvesten for nye teknologier, menneskelig tilpasning til kunstig tyngdekraft og den grundlæggende videnskab for at leve og arbejde i rummet.

---

[1] Constellation program: et annulleret, amerikansk, bemandedt rumfartsprogram, som var planlagt at skulle være efterfølgeren til rumfærgeprogrammet. Programmets indledende flyvninger skulle efter planen medbringe astronauter til Den internationale Rumstation (ISS) fra 2015. Men missioner til Månen i 2020 og herefter til Mars var imidlertid Constellation-programmets hovedmål.